

3. Cryo-Save AG ir MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 330, 2017 10 2.

2018 m. balandžio 17 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) nutartis byloje (Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugalija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Luís Manuel dos Santos / Fazenda Pública

(Byla C-640/17) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Vidaus mokesčiai — Diskriminacinio pobūdžio mokesčių draudimas — SESV 110 straipsnis — Vienodas transporto priemonėms taikomas kelių mokestis — Mokesčio nustatymas atsižvelgiant į transporto priemonės pirmosios registracijos apmokestinančioje valstybėje narėje datą — Iš kitų valstybių narių importuotos naudotos transporto priemonės — Neatsižvelgimas į pirmosios registracijos kitoje valstybėje narėje datą)

(2018/C 240/11)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Šalys

Ieškovas: Luís Manuel dos Santos

Atsakovas: Fazenda Pública

Rezoliucinė dalis

SESV 110 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis valstybės narės teisės aktus, pagal kuriuos vienodas kelių mokestis už toje valstybėje narėje įregistruotas lengvasias transporto priemones, skirtas keleiviams vežti, taikomas neatsižvelgiant į pirmąją transporto priemonės registraciją, jei ji įvyko kitoje valstybėje narėje, ir dėl to transporto priemonės, importuotos iš kitų valstybių narių, apmokestinamos didesniu mokesčiu nei panašios neimportuotos transporto priemonės.

⁽¹⁾ OL C 42, 2018 2 5.

2018 m. balandžio 10 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) nutartis byloje (Judecătoria Oradea (Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) CV/ DU

(Byla C-85/18 PPU) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Teisminis bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija bylose dėl tėvų pareigų — Vaiko globa — Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 — 8, 10 ir 13 straipsniai — Vaiko „nuolatinės gyvenamosios vietos“ sąvoka — Kitos valstybės narės teismo priimtas sprendimas dėl vaiko gyvenamosios vietos — Neteisėtas išvežimas ar negražinimas — Jurisdikcija vaikų grobimo atvejais)

(2018/C 240/12)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Judecătoria Oradea

Šalys

Ieškovas: CV

Atsakovė: DU

Rezoliucinė dalis

2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinamo Reglamento (EB) Nr. 1347/2000, 10 straipsnis ir 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 4/2009 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 3 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad tokioje byloje, kaip pagrindinė, kai vaikas, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta buvo vienoje valstybėje narėje, buvo neteisėtai vieno iš tėvų išvežtas į kitą valstybę narę, tos kitos valstybės narės teismai neturi jurisdikcijos nagrinėti prašymo dėl globos teisių arba išlaikymo išmokos nustatymo šio vaiko atžvilgiu, jeigu nėra jokių požymių, kad kitas iš tėvų pritarė dėl jo išvežimo arba nepateikė prašymo grąžinti.

(¹) OL C 152, 2018 5 30.

2018 m. sausio 18 d. Fővárosi Ítéltábla (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Ottília Lovasné Tóth / ERSTE Bank Hungary Zrt.*

(Byla C-34/18)

(2018/C 240/13)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Ítéltábla

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė ir ieškovė pirmojoje instancijoje: Ottília Lovasné Tóth

Kita proceso šalis ir atsakovė pirmojoje instancijoje: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 93/13/EEB (¹) priedo 1 dalies q punktas turi būti aiškinamas taip, kad, kaip imperatyvi Sąjungos teisės nuostata, jis apskritai draudžia – ir dėl to joks tolesnis nagrinėjimas nereikalingas – tai, kad paskolos davėjas nustatytų skolininkui, kuris yra vartotojas, sutarties sąlygą – standartinę arba dėl kurios atskirai nesiderėta, kurios tikslas arba rezultatas yra perkelti įrodinėjimo pareigą?
2. Jeigu prireiktų įvertinti sutarties sąlygos tikslą arba rezultatą remiantis Direktyvos [93/13] priedo 1 dalies q punktu, ar galima pripažinti, kad vartotojams įgyvendinti savo teises trukdo
  - sutarties sąlyga, pagal kurią skolininkas, kuris yra vartotojas, turi pagrindo manyti, jog turi vykdyti visą sutartį su visomis sąlygomis taip, kaip ir kiek to reikalauja paskolos davėjas, net jei šis skolininkas yra įsitikinęs, kad įsipareigojimai, kuriuos įvykdyti reikalauja paskolos davėjas visiškai ar iš dalies nėra vykdytini, arba
  - sutarties sąlyga, kurios rezultatas yra toks, kad apribojama vartotojo galimybė arba jam nesuteikiama galimybė pasinaudoti lojaliomis derybomis grindžiamomis ginčų sprendimo priemonėmis, nes pakanka, jog paskolos davėjas nuspręstų remtis šia sąlyga tam, kad ginčą būtų galima laikyti išspręstu?